

SZERZŐINK

Beke Pál 1943-ban született Budapesten. A Szombathelyi Felsőfokú Tanítóképző második népművelő-könyvtáros évfolyamán tanult. 1966-ban Pécssett a városi művelődési ház munkatársa, 1968-tól a budapest-józsefvárosi intézmény igazgatója, 1974-ben a Nemzeti Múzeum közművelődési osztályvezetője lett. 1975-től a Népművelési Intézet és utódszervezeteiben különböző beosztásokban leginkább a művelődési otthonok tevékenység-fejlesztése, majd társadalmiasítása érdekében dolgozott. Ifjúsági, ifjúságsegítői témával 1992-től foglalkozik. Több országos egyesület tisztségviselője, ill. önkéntese. (www.bekepal.hu)

Dr. Bársony János jogász, kisebbségkutató, zenész. 1968-1978-ig a Monszun együttes tagjaként zenél és gyűjti a cigány népzene. 1976-78-ban megalakítja és vezeti a Romano Glaszo együttest, 1978-1984 között megalakítja és vezeti a Kalyi Jag együttest, kiválása után a cigány jogszokásokat és történelmet kutatja. Fővárosi cigány koordinációs bizottsági titkár 1977-1990 között. A cigány családsegítő hálózat és kerületi koordinációs hálózat kialakítója. Roma intézmények megalakítását kezdeményezi: bázis, ma Romano Kher. A cigány gyermekek olvasótáborainak szervezése (1978-1988) és üdülőinek kialakítása fűződik nevéhez: Balaton-szemes, Visegrád-Gizella telep. Részt vesz a cigány képzőművészek (Péli Tamás festőművész első hazai kiállításának szervezője, 1979. Budapest Pataki Galéria; 1989. Budapest Néprajzi Múzeum; 1985. Párizs Conciergerie, 2000. Budapest Pataki Galéria) kiállításainak szervezésében és a folklórmozgalom elindításában, fejlesztésében. A Phralipe és az Amalipe szervezet egyik alapítója, a Roma Polgárjogi Alapítvány munkatársa (1996-2004). Társzerzője kiadványnak, könyvnek, oktatófilmnek (lásd Daróczy Ágnes).

Bodó Barna politológus, író, egyetemi oktató. Sepsiszentgyörgyön született 1948-ban. Iskolái: Székely Mikó Kollégium Sepsiszentgyörgy, Temesvári Tudományegyetem (fizika - 1972), újságírói posztgraduális (1974), közigazgatási jog posztgraduális (2005). A filozófia doktora (2003, Babes-Bolyai Tudományegyetem). *Munkahelye:* Babes-Bolyai Egyetem, Politikatudományi Tanszék, a Kisebbségi- Szórványkutató Központ vezetője, Temesvár. Kutatási szakterületei: kisebbségi kérdés (szórvány lét), regionalizmus, közigazgatás. *Munkássága:* Két évtizedes újságírói tevékenysége alatt többek között a következő kötetek születtek meg: riport (4 gyűjteményes kötet), szociográfia (*Feleúton, útfélen* – 1981, *Holnap is köszönnek* – 1989, *Szenvedő Temesvár*, 1990) és tudományos publicisztika. Szakkönyv szerzője (fizika, 1 kötet), filozófiai, szociológiai munkák társszerzője (2 kötet), szakmonográfiák összeállítója és szerkesztője (2 kötet). Politológusként 3 egyéni kötet (*Talpalatnyi régióink* – 2003, *Politica regională* – 2003, *Az identitás egyetemessége* – 2004), illetve 3 közös (2 vagy 3 szerzős) kötet szerzője, mintegy 40 gyűjteményes kötetben szerepel dolgozattal. Fél száz tanulmányt, esszét közölt romániai, magyarországi, nyugati szaklapokban. A *Diaszpóra Könyvek* sorozatnak (1996-tól) és a *Romániai Magyar Évkönyvek*nek (2000-től) szerkesztője. *Elismerés:* 1984 – irodalmi debüt-díj (*Feleúton-útfélen* c. kötetért), 2002 – Csongrád Megye Alkotói Díja, 2004 – a Temesvári Író Társaság díja (*Talpalatnyi régióink* c. kötetért), Wass Albert-díj 2006, Julianus-díj, 2006. *Közéleti tevékenység:* a temesvári *Szórvány Alapítvány* alapító elnöke (1992), a *Politeia – Romániai Magyar Politikatudományi Egyesület* alapító elnöke (2001), a MCSZESZ – Magyar Civil Szervezetek Erdélyi Szövetségének elnöke (2004).

Borbáth Erika a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus főigazgatója.

Borbély Hajnalka 1977-ben született Veszprémben. Tanulmányai és végzettségei: Informatikus mérnök műszaki, GDF, 2001., Okleveles mérnök-közgazdász NYME KTK, 2004., Interdiszciplináris Doktori Iskolájának hallgatója PTE BTK, 2004-; Pályázattíró és projekt menedzser PTE KTK, 2006., Pályázattíró tanácsadó TKA, 2006. Munkahelyei: Előadó a Veszprémi Egyetemen, 1999-2000. Pénzügyi referens a Honvédelmi Minisztérium 3. számú Területi Pénzügyi és Számviteli Igazgatóságán, 2002-2004. Monitoring koordinátor a Foglalkoztatási Hivatal ESZA Főosztályán, 2004-2006. Regionális munkatárs az ESZA Kht-nál, 2007-. Társadalmi szervezetekben betöltött funkciói: Tanácsadó a veszprémi Lokálpatrióták a Városért Egyesület tudományos munkacsoportjában. Vezetőségi tag a Veszprémi Nők Kerekasztala Egyesületben. Tudományos tevékenysége, kutatások: Lobbizás lehetősége utáni kutatás a Tapolcai kistérségben az MTA PTI Önkormányzati munkacsoport számára, 2006. Regionalitással, kisebbségvédelemmel, identitással kapcsolatos kutatások Hárskút községben, 2005-2006. Kiváló illetve önállósult településekkel kapcsolatos kutatások 2006- (gyongyviragok@invitel.hu)

Dr. Enyedi György 1930. augusztus 25-én Budapesten született. A Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetemen szerzett közgazda diplomát. 1984-ben megalapította az MTA Regionális Kutatások Központját, amelynek 1991-ig főigazgatója volt, jelenleg kutatóprofesszor. Alapítója, szerkesztőbizottsági elnöke a Tér és Társadalom c. folyóiratnak, alapító elnöke 1986-ig az MTA Regionális Tudományi Bizottságának. 1999-2002 között az MTA társadalomtudományi alelnöke, ezt megelőzően a Magyar Tudomány főszerkesztője. 2002 óta az MTA Elnökségének tagja. A nemzetközi regionális tudomány vezető egyénisége. A személyéhez kapcsolódó magyar regionális tudományi iskola tanítványai közül sokan egyetemi tanárként és vezető kutatóként dolgoznak. Tudományos munkásságát Akadémiai Díjjal (1961), Trefort Ágoston-díjjal (1994), Pro Regio Díjjal (1995), Széchenyi-díjjal (1998) és a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjével (2004) ismerték el.

Cseke Péter 1945-ben született Recsenyében. Irodalomtörténész, szerkesztő. Egyetemi tanár a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetemen.

Daróczy Ágnes a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus tudományos főmunkatársa, szakterülete a roma kultúra. Képzőművészeti kiállítások, olvasótábori és folklór mozgalom szervezése, nemzetközi kulturális cserék szervezése fűződik a nevéhez. Újságíróként szerepel a televízióban és számos folyóiratban publikál. Legfontosabb munkái: Daróczy Ágnes – Bársony János: „Historia romana – roma történelem” – 6 részes oktatófilm sorozat (Romédia Alapítvány, 2006); Vrana mámi mesél – népmeseret az általános iskolák 1-4. osztálya számára (Sulinova Kiadó, 2005); Pharraimos – romák sorsa a holocaust idején (L'Harmattan Kiadó, 2005)

Deák Péter 1986-ban született Budapesten. Amatőr író és rajzoló.

Enyedi Görgy 1930-ban Budapesten született, közigazdász diplomával (1953) után tudományos fokozatait geográfiából szerezte. Egyetemi oktatás után 1960-84 között az MTA Földrajztudományi Intézet vezető munkatársa, 1984-ben az MTA Regionális Kutatások Központjának alapító főigazgatója, jelenleg kutatóprofesszor. Hét évig tanított USA és francia egyetemeken. Az MTA tagja (1982), volt alelnöke, jelenleg a vezetői kollégium tagja. Academia Europaea (London) tag (1990), UNESCO Társadalomtudományi Kormány-

közi Bizottságának alelnöke. CEU alapító tag, régens. Széchenyi díj (1998), MKÉ középkereszt (2004). 31 könyv szerzője, 28 könyv alkotó szerkesztője.

Gábor Ferenc 1957-ben született Köröstárkányban, a Nagyváradtól 70 kilométerre fekvő magyar faluban. Asztalosként, majd bányásként kereste a kenyerét. Iskolák nélkül palléroza elméjét, gyarapította tudását. Gyakran jelennek meg írásai a Bihari Naplóban és a megyei lapokban is. A Pro Tharkan kulturális egyesület vezetője. Községében szervezi a kulturális életet. A magyarországi Vasvár város Színi Egyletével évtizedes kapcsolatot ápolnak.

Gergely Attila szociológus, Kelet-Ázsia kutató. 1950-ben született Celldömölkön. Középiskolai tanulmányait Győrben, egyetemi tanulmányait 1968-75 között az ELTE történelem, szociológia, angol szakán és az Eötvös Kollégiumban végezte. 1975-1992 között a MTA Szociológiai Kutató Intézete, 1992-től 2006-ig a Külügyi/Teleki Intézet kutatója, jelenleg a Károli Gáspár Református Egyetem Japán Tanszékének és a Budapesti Corvinus Egyetem Nemzetközi Kapcsolatok Tanszékének oktatója.

Harangi László 1929-ben született Miskolcon. 1953-ban a budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetemen magyar-angol szakos középiskolai tanári diplomát szerzett. 1952-1956-ig a Népművelési Minisztérium Népművelési Főosztálya Módszertani Osztályának főelőadója, 1956-1980-ig a Népművelési Intézet, 1980-tól 1986-ig a Művelődéskutató Intézet, 1986-1992-ig az Országos Közművelődési Központ Művelődéskutató Intézetének, 1992-1994-ig a Magyar Művelődési Intézet tudományos főmunkatársa. 1994-től nyugdíjas. 1969-ben Egyiptomban magyar-nyelvet tanított. Kutatási területe: művelődésszociológia, felnőttoktatás külföldön, öntevékeny szervezetek szerepe a művelődésben, a magyar és a skandináv népfőiskolák jelene és múltja, a japán és a magyar interkulturális kapcsolatok historikuma. Főbb művei: Leisure Services in Hungary and Illinois. Comparative Study (Szabadidő szolgáltatások Magyarországon és az Amerikai Egyesült Államok Illinois államában. Összehasonlító kutatás, együtt Vitányi Ivánnal, 1981), A holland kulturális modell (1991), A dán felnőttoktatás rendszere (1995), A non-formális felnőttnevelés helyszínei és aktorai (2000), Milyen a jó felnőttiskola (2002), Museum for adult learning in Hungary (Múzeumok a felnőttek tanulásáért Magyarországon, London, 2003). Az e-learning szerepe a felnőttoktatásban (2005). Az egész életen át tartó tanulás európai minőségi követelményei (2005). Social recognition of senior learners and older people using internet in Hungary, also measures that are taken to change the negative attitudes and efforts to create a new image of senior citizens in the Hungarian society (Szenior tanulók és internet-használó idős állampolgárok társadalmi elismertsége Magyarországon, kezdeményezések a negatív attitűdök megváltoztatására és törekvések az idős emberek új imázsának kialakítására Magyarországon; kiadvány és előadás az Európai Unió Grundtvig programjának Golden Age projektje keretében, 2007). Japán nevelés a Tokugawa korszakban, 1605-1868. (2007). Főszerkesztője a Felnőttoktatási és -képzési lexikonnak (együtt Csoma Gyulával, Benedek Andrásval és Kelner Gittával, 2001.). A lexikonban enciklopédikus szócikkeket írt a közművelődés témakörében, pl. Széll Jenőről, a Népművelési Intézet egykori igazgatójáról. 1985 óta a Magyar Pedagógiai Társaság Felnőttnevelési Szakosztályának elnöke, a Magyar Tudományos Akadémia Andragógiai Albizottságának tagja. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért miniszteri kitüntetés,

1956-ban és 1970-ben; A Magyar Köztársaság Kiskeresztje, 1995-ben; Wlassics Gyula miniszteri díj, 2003-ban.

Hunyadi Zsuzsanna született 1955-ben, Budapesten. Jelenlegi munkahelye: Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus Kutatási és Kutatás-szervezési Igazgatóság, kutató. Végzettség: 1978: Budapest, Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, Másoddiploma: 1983: Szociológia, ELTE, Budapest. Munkahelyek: 1979-1987: MSZMP KB Társadalomtudományi Intézet; 1993-2003: Szonda Ipsos Média-, Vélemény- és Piackutató Intézet; 2004-től: Magyar Művelődési Intézet. *Kutatási szakterületek:* 80-as évek: a társadalmi rétegződés, a társadalmi egyenlőtlenségek különböző aspektusainak kutatása – Dr. Kolosi Tamás által vezetett munkacsoportban. 90-es évek: fogyasztási szokások, médiahasználat, médiakutatások, egészséges életmód, táplálkozási szokások. 2003. óta az MMIKL munkatársaként: kulturálódással, művelődéssel, kulturális fogyasztással, szabadidő eltöltéssel, kulturális egyenlőtlenségekkel, életmóddal, értékekkel foglalkozó kutatások. Fontosabb publikációk az utóbbi években: 2003-2005 „Találkozások a kultúrával” címmel publikációsorozat egy 2003-ban végzett empirikus adatfelvétel eredményeiről, a kutatás ismertetése, elemzése, összesen öt kötetben. 1. A művelődési házak közönsége, helye, szerepe a kulturális fogyasztásban (2004. május, Magyar Művelődési Intézet, MTA Szociológiai Intézet); 2. A fesztiválok közönsége, helye, szerepe a kulturális fogyasztásban (2004. július, Magyar Művelődési Intézet, MTA Szociológiai Intézet); 3. A budapestiek kulturálódási szokásai (2004. november, Magyar Művelődési Intézet, MTA Szociológiai Intézet), 6. A hagyományos és tömegkultúra szerepe a kulturális fogyasztásban (szerzőtárs: Dudás Katalin, 2005. július, Magyar Művelődési Intézet, MTA Szociológiai Intézet), 7. Szabadidős tevékenységek és életmód-típusok (2005. augusztus, Magyar Művelődési Intézet, MTA Szociológiai Intézet). 2004-2005 „Fesztivál-világ. Helyzetértékelés valamint javaslatok a támogatási rendszer fejlesztésére” címmel a Nemzeti Kulturális Alap megrendelésére a Kelet-Közép-Európai Kulturális Observatórium Alapítvánnyal közösen készített kutatás eredményei. Szerzőtársak: Inkei Péter, Szabó János Zoltán.

Kálóczy Katalin 1954-ben született Budapesten. Magyar, népművelés, informatikus könyvtáros szakos. Köztisztviselő az Oktatási és Kulturális Minisztériumban. Szakterülete a határon túli magyar közművelődés és könyvtárugy.

Keresztesi József Veszprémpinkócon született 1943-ban. A Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság elnökségi tagja, népművelő, közösségfejlesztő. Népművelés-könyvtáros diplomát kapott Szombathelyen, népművelés kiegészítő szakot végzett az ELTE Bölcsészettudományi Karán, majd történelem szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett Szombathelyen a Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskolán. Szakmai tevékenységet végzett a közigazgatásban (Tata, Oroszlány), megyei művelődési központokban (Tatabánya, Pest megye), dolgozott még megyei munkaügyi központban (Tatabánya) és a Közösségszolgálat Alapítvány megyei munkatársaként, majd az Agrárszakoktatási Intézetben (Budapest). Az aktív civil tevékenységgel 1976-ban ismerkedett meg a Tata Barátok Köre tagjaként, 1979-től kapcsolódott be a Magyar Népművelők Egyesülete megyei szervezetének munkájába, 1989-ben részt vett a Budapest Környéki Népfőiskolai Szövetség létrehozásában, 1991-ben kezdeményezte a Tatai Zenebarátok Egyesülete megalakulását (10 évig volt elnöke), 1993-ban a Közösségfejlesztők Komárom-Esztergom Me-

gyei Egyesületét szervezte meg, 1995-ben segített megszervezni Tatan a Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaságot, amelynek szakmai munkáját – önkéntesként – jelenleg is irányítja.

Kereszti Ferenc Kistarcsán született 1949-ben. Villamos üzemmérnök. Településén 1970-ben önképzőkört hozott létre, majd a kétéves katonai szolgálat letöltését követően filmklubot szervezett. A több mint tíz éven át tartó folyamat – értékes filmek vetítése és a kapcsolódó programok – jó néhány fiatalat orientált a közösségi művelődés irányába. 1993-ban szervezte meg a Kistarcsai Kulturális Egyesületet, melynek megalakulása óta elnöke. Civil tevékenysége kapcsán kérte fel a helyi önkormányzat a település közművelődési feladatainak ellátására. Közművelődési szakember képzést szerzett, majd a Magyar Művelődési Intézet dolgozója lett, ahol a közösségi művelődés intézményrendszerével, a regionális és kistérségi együttműködés lehetőségeivel foglalkozik. 2005 óta a Regionális Programok Főosztályán dolgozik. Közreműködött több – köztük országos hatókörű – civil szervezet létrehozásában, melyeknek azóta is tagja, illetve tisztségviselője.

Dr. Kovács Zoltán Egerben született 1960-ban. Biológia-földrajz szakos középiskolai tanári diplomát a debreceni KLTE-n szerzett, 1984-ben. Tudományos tanácsadó az MTA Földrajztudományi Kutatóintézetében, tanszékvezető egyetemi tanár a Szegedi Tudományegyetemen. Közéleti tevékenysége: az MTA Földrajz I. Bizottság tagja, titkára, az MTA Településtudományi Bizottság tagja, a Magyar Földrajzi Társaság főtitkára, a Földrajzi Közlemények főszerkesztője. Kitüntetései: Akadémiai Ifjúsági Díj (1989), Pro Geographia emléklap (1993), Akadémiai Díj (2006).

Mátyus Aliz 1948-ban született Zalalövön. Író, népművelő, szociológus. Erdei Ferenc-díjas (1982) és Wlassics Gyula-díjas (2004). A Magyar Művelődési Intézet Szín – Közösségi Művelődés című szakmai folyóiratának főszerkesztője.

Móser Zoltán 1946-ban született Szekszárdon. Bonyhádra került gimnáziumba, majd a budapesti bölcsészkar magyar-történelem szakára, ahol 1970-ben végzett. 27 évig dolgozott egy középiskolai kollégiumban Budapesten. Tanított általános iskola alsó- és felső tagozatán, de tanítóképző főiskolán is. Hat éve tanít a PPKE Bölcsészettudományi Karán. 2006 szeptembertől a kolozsvári Sapientia Egyetem vendégtanára. 2006. február 1-jétől nyugdíjasként dolgozik tovább. 1965 óta fotózik.

Képeim és írásai 35 éve jelennek meg különböző lapokban. Az első két kiállítását még egyetemi éve alatt rendezték, azóta közel kétszáz kiállítása volt. 33 önálló könyve (albuma) jelent meg, eddigi utolsó a CANTUS HUNGARICUS Képeken át Kodály Zoltánhoz (Csíkszereda, 2007.). Több, a magyar művelődéstörténetről és a magyar középkorról szóló tévéfilm forgatókönyvét írta. Ezekon kívül mintegy 40-50 könyvhöz készített fotókat. Közel huszonöt éve jelennek meg írásai a mai magyar irodalom, a modern magyar művészet, fotóesztétika, a magyar középkor, a népköltészet és népzene témáiból. Három évig ment a Bartók adón sorozata „Az magyarokról sok jót mondjatok” (A magyar történelem dalban elbeszélve) címmel. Ennek volt folytatása a sorozat Petőfi Sándor népdallá vált versiről, s jelenleg a Czuczor Gergely népdallá vált verseiről szóló sorozat (Versek, dalok, dúdok). Az öt évig napilapban, „Alámerült Atlantiszom” címmel olvasható művelődéstörténeti sorozata ÁLMODIK A MÚLT sorozattal és Új Emberben folytatódott.

Dr. Petravichné Matyazkó Olga táncművészeti szakreferens, tanácsos. 1947. január 21-én született Mándokon. 1970-ben

elvégezte a Kossuth Lajos Tudományegyetem népművelő-történelem szakát. 1985-ben az ELTE filozófia szakát. Amatőr művészeti működési engedélyét 1978-ban kapta a Népművelési Intézetben. A középiskolai és egyetemi évek alatt az alábbi amatőr művészeti csoportoknak volt tagja: József Attila Irodalmi Színpad – Debrecen, Főnix – Egyetemi Színpad, Rapszódia Színpad, Debreceni Kodály Kórus. Táncot a Debreceni Dzsessz-balett stúdióban tanult, 3 évig énekelt és táncolt a Debreceni Hajdú Együttesben. 36 évi közművelődési tevékenysége alatt számos esetben foglalkozott művészeti munkával, művészeti irányítással: Benczúr Klub – amatőr zene- és táncművészet, Kassák Klub – táncház, egyéb táncművészet. XV. kerületi közművelődési csoportvezetőként a kerületi összes művészeti és kulturális intézményének irányítását végezte. Budapest Galéria – képzőművészet. 1988-tól a Magyar Művelődési Intézet táncreferense. Elsősorban a történelmi társastáncok, versenytáncok, társastáncok és a modern táncok tartoznak művelődési területéhez. Az amatőr tánc csoportok vezetőinek képzéseket, továbbképzéseket szervez, bekapcsolódott az iskolai pedagógus továbbképzésbe is. Tánc történeti előadásokat tart, az amatőr táncművészet területén szakmai tanácsokat ad. 1985 óta óraadó a középiskolai oktatásban, tánc történelmet, filozófiát, táncdramát tanít.

Pordány Sarolta közművelődési és felnőttképzési szakértő, magyar szakos tanár. Budapesti kulturális és ifjúsági intézményekben dolgozott 1989-ig. Alapító tagja és tíz évig ügyvezető elnöke volt a Nyitott Képzések Egyesület elnevezésű civil szervezetnek. Köztisztviselőként a közművelődés stratégiai kérdéseivel foglalkozott, továbbá a kulturális statisztikai adatgyűjtés területén szerzett tapasztalatokat. Jelenleg kutatói, szakértői feladatokat lát el saját tanácsadó vállalkozásában, és aktívan részt vesz a Felnőttképzés Fejlesztéséért Egyesület munkájában, melynek képviselője és ügyvezető elnöke.

Romhányi András villamos- és gépészmérnök; művelődésszervező. A Magyar Művelődési Intézet Nemzetiségi és Etnikai Kisebbségi Programok Koordinációs Titkársága Határon Túli Magyarok Osztályának tanácsosa. A Budapesti Népművelők Egyesülete elnökségi tagja, a Magyar Művelődési Társaság felügyelő-bizottságának elnöke, a Magyar Kollégium Kulturális Egyesületének elnöke és a Magyar Kollégium Alapítvány képviselője, a kuratórium elnöke.

Szathmári Gábor újságíró, Kispeszen született 1932-ben. Az Idegen Nyelvek Főiskoláján szerzett orosz fordítói diplomát 1954-ben. Akkortól az Esti Budapest (1957-től Esti Hírlap) munkatársa, 1969-től rovatvezetője. Közben 1964-től 1968-ig a moszkvai magyar nagykövetség sajtóattaséja. 1973-tól a Népszava belpolitikai rovatvezetője, 1975-től 1990-ig, nyugdíjazásáig főszerkesztő-helyettese. Rádiós publicisztikáit 1985-ben Nívó-díjat, újságírói munkásságáért 1986-ban Rózsa Ferenc-díjat kapott. Útikönyveket írt Moszkváról (1973., 1976., 1979.) Kijevről (1983.), rádiós jegyzeteinek gyűjteménye 1985-ben jelent meg *Kinek lehet igaz?* címmel. Válogatott írásokat, rádiójegyzeteket tartalmazó életműkötetét *Ötven év tollal* címmel adta közre 2004-ben. 1992. óta a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának (SZEF) sajtómenedzsere. Társadalmi tisztségviselőként a MÚOSZ Adószakosztályának elnöke.

Székely András Bertalan 1952-ben Budapesten született. Okleveles építőmérnök, okleveles művelődésszociológus. A Kárpát-medence magyar és nem magyar kisebbségeinek történetével, társadalmi viszonyaival három évtizede foglalkozik kutató-

